

Aanbestedingsrecht: Is de bepaling in de aanbestedingsstukken voor meerderlei uitleg vatbaar?

ECLI:NL:RBDHA:2025:16686

In het kort geding tussen de combinatie Hochtief en Muehlhan (optredend onder de naam KRACHT) en de Staat der Nederlanden (Rijkswaterstaat), speelde een geschil over de uitleg van een geschiktheidseis in een Europese aanbestedingsprocedure voor de renovatie van vaste stalen bruggen.

Het ging specifiek om geschiktheidseis 3c, die eiste dat inschrijvers ervaring moesten hebben met het uitvoeren van renovatiemaatregelen aan een vaste stalen brug over een vaarweg voor CEMT Klasse Va schepen, terwijl de brug tijdens de werkzaamheden open moest blijven voor gemotoriseerd verkeer.

KRACHT was aanvankelijk geselecteerd voor de volgende fase van de aanbestedingsprocedure, maar viel af nadat een onderaannemer failliet ging en de vervangende referentie – die betrekking had op steigerbouw en het toegankelijk maken van een brug – door de Staat als onvoldoende werd beoordeeld. Volgens de Staat was er geen sprake van daadwerkelijke renovatie in de zin van de geschiktheidseis, en dus voldeed KRACHT niet langer aan de eisen. Hierop volgde uitsluiting van verdere deelname.

KRACHT stelde dat de term 'renovatiemaatregelen' in de aanbestedingsleidraad niet eenduidig was en ruimte liet voor interpretatie. Volgens hen konden ook werkzaamheden als steigerbouw en het toegankelijk maken van een brug worden gezien als onderdeel van renovatie, zeker gezien het belang van dergelijke voorbereidende werkzaamheden in complexe infrastructurele projecten.

De voorzieningenrechter volgde deze redenering echter niet. Onder toepassing van de zogeheten CAO-norm (een objectieve uitleg van aanbestedingsstukken), werd geoordeeld dat de term 'renovatiemaatregelen' alleen ziet op werkzaamheden die leiden tot een daadwerkelijke verandering, verbetering of aanpassing van het bouwwerk zelf.

Werkzaamheden die slechts als randvoorwaardelijk of ondersteunend aan de renovatie kunnen worden beschouwd, zoals steigerbouw of het treffen van verkeersmaatregelen, voldoen daar niet aan.

De rechter wees erop dat indien men ook deze indirecte werkzaamheden als 'renovatiemaatregelen' zou beschouwen, de reikwijdte van de eis zodanig breed zou worden dat vrijwel elke bijdrage aan een renovatieproject, hoe marginaal ook, hieronder zou kunnen vallen. Dat zou volgens de voorzieningenrechter niet in lijn zijn met de kenbare bedoeling van de aanbestedende dienst. Daarbij werd nog opgemerkt dat KRACHT aanvankelijk een referentie had ingediend die wél voldeed aan de strikte interpretatie van geschiktheidseis 3c, hetgeen bevestigt dat de combinatie de eis in eerste instantie juist had begrepen.

De vorderingen van KRACHT werden daarom afgewezen. Ook de tussenkomenende partijen (KWS en een andere gegadigde) kregen hun vorderingen niet toegewezen, maar zij werden wel in het gelijk gesteld waar het ging om de verwerping van de eisen van KRACHT. KRACHT werd veroordeeld in de proceskosten.

Wenk voor de praktijk

Deze uitspraak onderstreept het belang van strikte en objectieve uitleg van geschiktheidseisen in aanbestedingsprocedures. Aanbestedende diensten doen er goed aan om hun eisen zo concreet en ondubbelzinnig mogelijk te formuleren. Tegelijkertijd benadrukt deze uitspraak dat inschrijvers verantwoordelijk zijn voor een zorgvuldige interpretatie, waarbij ze moeten uitgaan van de objectieve betekenis van de woorden binnen de context van de aanbestedingsdocumenten.

Randvoorwaarden of voorbereidende werkzaamheden, hoe complex of technisch uitdagend ook, zullen doorgaans niet volstaan wanneer de eis ziet op daadwerkelijke uitvoering van kernwerkzaamheden zoals renovatie, versterking of vervanging. Deze uitspraak waarschuwt inschrijvers dus voor een al te ruime interpretatie van eisen, vooral als de formulering op het eerste gezicht duidelijk lijkt.

Vergelijkbare uitspraken

De rechtspraak rondom aanbestedingen bevat meerdere uitspraken waarin het verschil tussen kernwerkzaamheden en ondersteunende taken centraal staat.

- Een vergelijkbare lijn is te vinden in de uitspraak van de Rechtbank Amsterdam d.d. 4 januari 2023 (ECLI:NL:RBAMS:2023:133): *Voor de uitleg van aanbestedingsstukken geldt als toetsingskader dat die dient plaats te vinden aan de hand van de*

zogenaamde CAO-norm. Deze norm houdt in dat een bepaling naar objectieve maatstaven moet worden uitgelegd, waarbij in beginsel de bewoordingen van die bepaling, gelezen in het licht van de gehele tekst van die bepaling en de overige aanbestedingsstukken, van doorslaggevende betekenis zijn, met dien verstande dat het daarbij aankomt op wat de normaal oplettende en goed geïnformeerde inschrijver daaruit mocht begrijpen.

- Ook in een zaak die speelde voor het Hof 's-Hertogenbosch (ECLI:NL:GHSHE:2013:5889) kwam de CAO-norm aan de orde: *De uitleg van de referentie-eis tenminste een project van dezelfde aard en omvang als het te besteden werk en dient te geschieden naar objectieve maatstaven op de wijze die hiervoor als CAO-norm is omschreven.*

Belang van deze uitspraak?

Deze uitspraak is belangrijk voor de aanbestedingspraktijk omdat het bevestigt dat rechters terughoudend zijn in het toestaan van alternatieve interpretaties van technische eisen, zeker als die eisen op zichzelf duidelijk zijn. Deze uitspraak bevordert de rechtszekerheid en gelijke behandeling binnen aanbestedingen, twee fundamentele beginselen van het aanbestedingsrecht. Voor zowel aanbestedende diensten als inschrijvers biedt deze uitspraak concrete handvatten om zorgvuldig om te gaan met het formuleren en beoordelen van referentie-eisen.

BDS Advocatuur
info@bdsadvocatuur.nl
Stadsplateau 27
3521 AZ Utrecht

B/DS™